

Test Adsona (Adson test)

Przemysław Lubiowski

Określenie. Test stosowany w wykrywaniu zespołu górnego otworu klatki piersiowej, mający na celu sprowokowanie utraty tętna na tętnicy promieniowej poprzez ucisk pęczka naczyniowego w górnym otworze klatki piersiowej

Technika badania. Pacjent siedzi. Badający stoi za pacjentem. Ujmuje przedramię badanego w okolicy nadgarstka i znajduje tętno na tętnicy promieniowej. Następnie unosi kończynę i ustawia ją w odwiedzeniu i przeproście w stawie ramiennym. Przez cały czas badający wyczuwa tętno na tętnicy promieniowej, poszukując ewentualnego zaniku tętna. Dodatkowo, pacjent proszony jest o wykonanie czynnego ruchu skręcenia głowy w kierunku badanej a następnie przeciwnej kończyny.

Wynik badania to sprawdzenie, czy w tej pozycji dochodzi do utraty tętna na tętnicy promieniowej (test pozytywny, wynik patologiczny). Brak zaniku tętna oznacza wynik negatywny testu Adsona (wynik prawidłowy).

Interpretacja. Utrata tętna w pozycji prowokacyjnej może świadczyć o ucisku struktur naczyniowych (i pośrednio) nerwowych w górnym otworze klatki piersiowej.

Zastosowanie. Diagnostyka zespołu górnego otworu klatki piersiowej (thoracic outlet syndrom, TOS)

Wiarygodność. Czułość i specyficzność test Adsona jest wysoka i wynosi odpowiednio około 79% i 76%.

Ryc. Test Adsona